

Het „voorontwerp” van het internationale arbeidsbureau te Genève bevat als uitvloeisel van deze antwoorden de bepalingen, dat de ziekenverzorging omvat geneeskundige behandeling en voldoende geneesmiddelen; en dat, in steden en binnen zekere grenzen wat de afstanden betreft, de verzekerde de vrije keus moet hebben tusschen de artsen die voor den drager der verzekering beschikbaar zijn, voorzover de kosten hierdoor niet te zeer worden vergroot.

PINKHOF

INGEZONDEN.

DOELMATIGE LUSTEN.

Naar aanleiding van de interessante mededeeling van collega MULDER in het *Tijdschrift* van 28 Mei, waarin verteld wordt, hoe sommige zwangeren bij instinct een intern te kort voelen en dit te kort op allerlei wijzen trachten aan te vullen, wil ik een geval uit mijn practijk mededeelen, dat er op wijst, dat dit instinct ook bij anderen voorkomt.

Mijn geval betrof een kind van ongeveer 3 jaar, dat de wonderlijke gewoonte had, om de kalk van den muur te krabben en die dan op te eten. Ik kon bij het kind geen andere afwijkingen vinden dan een lichte rachitis. Van het oogenblik af, dat ik het kind geregeld een flinke dosis lactas calcicus liet gebruiken, liet het deze gewoonte varen.

Rotterdam, Juni 1927.

L. B. DE MONCHY.

EEN LES IN EERSTE HULP BIJ ONGELUKKEN.

Voor eenige weken had ik voor demonstratie aan leerlingen van een eerste-hulp cursus een paar snelverbanden noodig. Verschillende apotheken, waar ik hiernaar vroeg bleken er geen voorradig te hebben.

Toen ik een dezer dagen den heer UTERMÖHLEN sprak en hem daarover mijn bevreemding te kennen gaf, antwoordde hij: „Ja, de apothekers werken in dat opzicht niet altijd mee. En de dokters? Hebt u een snelverband bij u?” Tot mijn schande moest ik bekennen, dat zulks niet het geval was. „Ik wel”, ging de heer UTERMÖHLEN verder. En uit zijn zak haalde hij een keurig taschje, zoo groot als een horloge, waarin een snelverband no. 1 opgeborgen was. En den volgenden dag ontving ik zulk een taschje met inhoud, met een kaartje er bij, waarop geschreven stond: „Met vriendelijken groet van C. F. UTERMÖHLEN”. Wat deze heer verder van mij dacht, stond er niet bij.

Wij allen, artsen, zijn overtuigd van het nut van het snelverband. En van de collega's, die ik deze week ontmoette, had er niet één een snelverband bij zich. Ik zelf heb van den heer UTERMÖHLEN nu een les gehad in eerste hulp bij ongevallen. Gratis! Mag ik mijn collega's hiervoor sparen?

Het taschje met inhoud kost vijftig cents.

Amsterdam 11 Juni 1927.

A. KROPVELD JR.